

Akredytacja Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej po wprowadzeniu Krajowych Ram Kwalifikacji

Konferencja

**Zasady i kryteria akredytacji uczelni po wejściu
w życie Krajowych Ram Kwalifikacji**

Warszawa, 12 marca 2013

Co to jest UKA

- **Porozumienie rektorów na rzecz jakości kształcenia, październik 1997 r.**
- **Porozumienie ma sprzyjać:**
- tworzeniu procedur oceny programów uzgodnionych z systemami oceny stosowanymi w Unii Europejskiej
- wspieraniu wejścia akredytowanych przez UKA jednostek do akademickich sieci europejskich i europejskich programów edukacyjnych
- systematycznemu podnoszeniu jakości kształcenia
- promowaniu dobrych jakościowo kierunków kształcenia i uczelni je oferujących.

Co to jest UKA

- UKA to prorektorzy (ds. studenckich, kształcenia, jakości kształcenia)
- Przewodniczący - wybierany przez Konferencję Rektorów Uniwersytetów Polskich
- 20 sygnatariuszy Porozumienia

Co to jest UKA

- Inicjatywa środowiskowa
- Model amerykański
- Formuła „peer review”
- Własne standardy

Zasady działalności

- Niezależność od przepisów ustawy
- Działanie na rzecz kultury jakości kształcenia
- Ewaluacja a nie kontrola
- „klub najlepszych” otwarty dla wszystkich spełniających kryteria

Kryteria oceny

- Jakość kadry nauczającej
- Program studiów, cele kształcenia i proces kształcenia
- Warunki studiowania (infrastruktura)
- Wewnętrzny system zapewniania jakości

Procedura działania

- Zgłoszenia uczelni
- Wybór ekspertów
- Przygotowanie standardów
- Powołanie zespołów oceniających
- Wizytacja uczelni (wydziału)
- Decyzja akredytacyjna

Dorobek i znaczenie UKA

- Ponad 500 akredytacji
- Zmiany w programach studiów i metodach dydaktycznych
- Zmiany organizacyjne w uczelniach
- Wymiana doświadczeń
- Program MOST

Projekt AKA

- „Zjednoczenie sił” komisji środowiskowych
- Relacja PKA – komisje środowiskowe
- Brak systemowych struktur promujących kulturę jakości kształcenia
- EQAR i europejska koncepcja wolnego wyboru agencji akredytacyjnej

● Decyzja Konferencji Rektorów

Standardy AKA

- **Standard 1.** Podstawowym celem zewnętrznego systemu akredytacji powinno być rozwijanie i wspieranie kultury jakości kształcenia w wyższych uczelniach oraz promowanie dobrych praktyk w tym zakresie. Działania o charakterze kontrolnym, mogące prowadzić do zawieszania lub zamykania studiów w danej uczelni powinny mieć z punktu widzenia całości systemu charakter jedynie uzupełniający (nadzwyczajny).

Standardy AKA

- **Standard 2.** System akredytacji zewnętrznej musi uwzględniać specyfikę kierunku (programu) studiów, zwłaszcza w przypadku studiów, w wyniku których uzyskuje się uprawnienia do wykonywania określonego zawodu oraz w przypadku studiów doktoranckich.

Standardy AKA

- **Standard 3.** System akredytacji zewnętrznej musi uwzględniać stopień autonomii uczelni wyższych i jej podstawowych jednostek organizacyjnych. Narzędzia akredytacji powinny być dostosowane do rodzaju uczelni, jej misji i zakresu jej autonomii.

Standardy AKA

- **Standard 4.** Dobór narzędzi i procedur akredytacyjnych powinien być zróżnicowany w zależności od rodzaju przeprowadzanej akredytacji (programowej lub instytucjonalnej). Procedury akredytacyjne powinny koncentrować się na czynnikach mających bezpośredni wpływ na proces dydaktyczny i osiągnięte efekty kształcenia.

Standardy AKA

- **Standard 5.** Podstawą oceny akredytacyjnej programowej powinno być badanie zgodności kierunku (programu) studiów z misją i strategią uczelni i jej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz zgodność efektów kształcenia z założonymi celami. Badanie takie powinno uwzględniać także zgodność założonych efektów kształcenia z Krajową Ramą Kwalifikacji i opisami efektów kształcenia dla poszczególnych obszarów kształcenia oraz analizę metod kształcenia i sposobów weryfikowania ich skuteczności z punktu widzenia założonych efektów kształcenia.

Standardy AKA

- **Standard 6.** Podstawą oceny akredytacyjnej instytucjonalnej powinno być badanie funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewniania jakości w uczelni i w jej podstawowych jednostkach organizacyjnych, w tym procedury bieżącej oceny osiągniętych efektów, programu studiów, poprawności sekwencji zajęć, oceny wykładowców oraz metody oceniania studentów. Ocena instytucjonalna, w ramach badania realizacji misji uczelni, powinna również dodatkowo obejmować relacje badanej jednostki (uczelni) z otoczeniem społecznym, w tym jej wkład i oddziaływanie na rozwój nauki, kultury i funkcjonowanie instytucji obywatelskich.

Standardy AKA

- **Standard 7.** Kryteria stosowane podczas procedur akredytacyjnych powinny być podane do publicznej wiadomości z odpowiednim wyprzedzeniem. Lista ekspertów, z których korzysta podmiot dokonujący akredytacji oraz skład zespołów dokonujących oceny powinny mieć charakter jawny.
- **Standard 8.** Sposób doboru ekspertów i ustalania składów zespołów dokonujących ocen powinien zapewniać pełną niezależność powoływanych osób i dawać proceduralną gwarancję swobody dokonywania ocen oraz uwzględniać rodzaj dokonywanej akredytacji (instytucjonalnej, programowej) i stopień badanych studiów (zwłaszcza w przypadku studiów doktoranckich).

Standardy AKA

- **Standard 9.** W proces akredytacji powinni być włączeni przedstawiciele interesariuszy (mających charakter publiczny i prywatny, w tym studenci) wyższych uczelni oraz eksperci międzynarodowi.
-
- **Standard 10.** Wyniki przeprowadzonych postępowań akredytacyjnych powinny być publicznie dostępne.

- Dziękuję za uwagę